

1. DUMITRU

I. Τοῖς ῥήτορσι δεινοῖς εἶναι προσήκει τοὺς ἄλλους ῥήμασι πείθειν. II. Τοῖς τῶν ὀρνίθων τερπνοῖς ἄσμασι τέρπεται ὁ τοῦ γεωργοῦ φίλος.

ῥήτωρ, -ορος (ὁ) = retor, orator.

δεινός, -ή, -όν adj. = 1. înfricoșător, înspăimântător; δεινός + un vb. la modul infinitiv = abil la, îndemânatic în a: δεινός εὐρίσκειν τέχνας - îndemânatic în a găsi șiretlicuri.

εἰμί = a fi.

προσέχει vb. imp. + modul infinitiv = se cuvine, trebuie.

ἄλλος, -ή, -ον pron. = altul.

ῥῆμα, -ατος (τό) = cuvânt, verb, frază.

πείθω = a convinge.

ὄρνις, -ιθος (ή) = pasăre.

τερπνός, -ή, -όν adj. = agreabil, plăcut, vesel, încântător.

ἄσμα, -ατος (τό) = cântec.

τέρπω = a încânta, a bucura.

γεωργός, -οῦ (ὁ) = agricultor, țăran.

φίλος, -ου (ὁ) = prieten, amic, iubitor de.

2. NICOLAE

I. Δεινοὶ οἱ παῖδες εὐρίσκειν ἐν τοῖς ἀγροῖς καλιάς. II. Ἐν ἀπάσῃ τῇ οἰκουμένη, αἱ ἐλπίδες τοὺς ἀνθρώπους εὐδαίμονας ποιοῦσιν/ ἐποίησαν.

δεινός, -ή, -όν adj. = 1. înfricoșător, înspăimântător; δεινός + un vb. la modul infinitiv = abil la, îndemânatic în a: δεινός εὐρίσκειν τέχνας - îndemânatic în a găsi șiretlicuri.

παῖς, παιδός (ὁ/ή) = copil, băiat/ fată.

εὐρίσκω = a găsi, a descoperi, a inventa, a-și imagina.

ἐν prep. + D. = în, pe.

ἀγρός, -οῦ (ὁ) = ogor, câmp (arabil).

καλιά, -ᾶς (ή) [ᾶ] = cuib, colibă.

ἅπας, -ασα, -αν, G. ἅπαντος, ἄσης, -αντος adj. = tot, întreg, fiecare.

οἰκουμένη, -ης (ή) (subînțeles γῆ) = pământul, lumea locuită.

ἐλπίς, -ίδος (ή) [ί] = speranță.

ἄνθρωπος, -ου (ὁ) = om.

εὐδαίμων, -ων, -ον, G. -ονος = fericit, norocos.

ποιέω-ω = a face, a face (să devină).

3. MIRCEA

I. Ὁ ἵππος ἐν τῇ νομῇ λύεται ὑπὸ τοῦ γεωργοῦ. II. Ὁ ἱατρὸς σέσωκε τὸν Ἀθηναῖον τῷ ἀγαθῷ φαρμάκῳ.

ἵππος, -ου (ὁ) = cal.

ἐν prep. + D. = în, pe.

νομή, -ῆς (ή) = pășune, pajiște.

λύω = a dezlega, a elibera, a deshăma (calul).

ὑπὸ prep. + G. = 1. sub. 2. de către (complement de agent).

γεωργός, -οῦ (ὁ) = agricultor, țăran.

ἱατρός, -οῦ (ὁ) [ᾱ] = doctor, medic.

σώζω = a salva, a cruța, a păstra (în memorie), a scăpa.

Ἀθηναῖος, -ου (ὁ) = atenianul (< Ἀθηναῖος, -α, -ον adj. = atenian).

ἀγαθός, -ή, -όν adj. = bun.

φάρμακον, -ου (τό) [μᾶ] = 1. medicament, leac, remediu; 2. otrăvă.

4. CĂTĂLIN

I. Ὁ κύριος τοὺς δούλους ἀναγκάζει γίγνεσθαι ἐργατικούς. II. Προσῆκει εὖ δέχεσθαι τοὺς ἀγαθοὺς ποιητάς.

1. Stăpânul îi obligă pe sclavi să devină muncitori.

ὁ κύριος, -ου (ὁ) = stăpân, proprietar, domn, sôf, Domnul (în sens religios).

δούλος, -ου (ὁ) = sclav (de la δοῦλος, -η, -ον).

ἀναγκάζω [ἄν] = a obliga, a constrânge, a sili.

γίγνομαι dep. = a deveni, a fi.

ἐργατικός, -ή, -όν [ἄ] adj. = muncitor, silitori, laborios, activ.

εὖ = bine (apare ca prefix în numeroase cuvinte: εὐφωνία – eufonie, muzicalitate sau însoțește un verb εὖ ποιέω (ποιῶ) + Ac. – a face bine cuiva, a trata bine, corect pe cineva (εὖ ποιεῖν φίλον – a face bine unui prieten).

δέχομαι dep. = a primi, a admite.

ἀγαθός, -ή, -όν adj. = bun.

ποιητής, -οῦ (ὁ) = poet.

2. Se cuvine a-i primi bine pe poezii buni.

5. ION

I. Ὁ ταῦρος ὑπὸ τοῦ Μινώος θεραπεύεται. II. Μίνως τὸν ταῦρον τὸν λευκὸν θεραπεύεται.

1. Taurul de către Minos este îngrijit.

ταῦρος, -ου (ὁ) = taur.

ὑπὸ prep. + G. = 1. sub. 2. de către (complement de agent).

Μίνως, -ωος (ὁ) [ῖ] = Minos, rege legendar din Creta.

θεραπεύω [ἄ] = a îngriji, a trata, a cinsti (pe zei), a cultiva.

λευκός, -ή, -όν adj. = alb.

2. Minos este îngrijit de taurul alb.

6. ANDREI

I. Αἰσχροῖς λόγοις ὑβρίζουσιν οἱ πολέμιοι τοὺς Ἀθηναίους τοὺς ἀνδρείους. II. Τοῖς πονηροῖς πολλοὶ εἰσι ἔχθροί.

1. Dușmanii i-au jignit pe ateniieni cu cuvinte urâte.

αἰσχρός, -ά, -όν adj. = rușinos, scandalos, obscen.

λόγος, -ου (ὁ) = cuvânt, cuvântare, discurs, vorbire, rațiune, zvon etc.

ὑβρίζω = a jigni, a ofensa.

πολέμιος, -ου (ὁ) = dușman (în război).

Ἀθηναῖος, -ου (ὁ) = atenianul (< Ἀθηναῖος, -α, -ον adj. = atenian).

ἀνδρεῖος, -α, -ον adj. = curajos, viteaz.

πονηρός, -ά, -όν adj. = 1. suferind, bolnav; 2. rău, malițios, ticălos, nemernic.

πολύς, πολλή, πολύ; G. πολλοῦ, -ής, -οῦ; D. πολλῶ, -ῆ, -ῷ; Ac. πολύν, πολλήν, πολύ; pl. πολλοί, -αί, -ά, etc. adj. = mult, multă, mulți, multe.

εἰμί = a fi.

ἐχθρός, -οῦ (ὁ) = dușman.

2. Celor răi mulți sunt dușmani. Ei răi au mulți dușmani.

7. PETRU

I. Ποῖ ἐξάγονται οἱ ταῦροι ὑπὸ τοῦ Μινώος; - Ἐπὶ τὴν νομὴν ἐξάγονται. II. Ὁ ἄρτος ὑπὸ μνός τρώγεται.

Ποῖ; - Încotro? Unde?

ἐξάγω [ἄ] = a duce (cu sine), a lua (cu sine), a mâna.

ταῦρος, -ου (ὁ) = taur.

ὑπὸ prep. + G. = 1. sub. 2. de către (complement de agent).

Μίνως, -ωος (ὁ) [ῖ] = Minos, rege legendar din Creta.

ἐπὶ prep. + Ac. = la, pe.

νομή, -ῆς (ῆ) = pășune, pajiște.

1. Încotro sunt duși taurii de Minos? Ei sunt duși pe pășune.

2. Pășunea este locaș de către zeul.

ἄρτος, -ου (ὁ) = pâine.
 μῦς, G. μύς (ὁ) = șoarece.
 τρώω = a roade.

8. TEODOR

I. Οἱ Ἀθηναῖοι ὑβρίζονται ὑπὸ τῶν κακῶν πολεμίων αἰσχροῖς λόγοις. II. Οἱ αἰγιαλοὶ ψύχονται ὑπὸ τῆς βίας ἀνέμων.

Ἀθηναῖος, -ου (ὁ) = atenianul (< Ἀθηναῖος, -α, -ον *adj.* = atenian).
 ὑβρίζω = a jigni, a ofensa.
 ὑπὸ *prep.* + G. = 1. sub. 2. de către (complement de agent).
 κακός, -ή, -όν *adj.* = rău.
 πολέμιος, -ου (ὁ) = dușman (în război).
 αἰσχρός, -ά, -όν *adj.* = rușinos, scandalos, obscen.
 λόγος, -ου (ὁ) = cuvânt, cuvântare, discurs, vorbire, rațiune, zvon etc.
 αἰγιαλός, -οῦ (ὁ) [ἄ] = țărmul mării.
 ψύχω [ῡ] = a sufla, a respira, a răci, a usca, a bate, a izbi.
 ἄνεμος, ου (ὁ) [ἄ] = vânt; βία ἀνέμων – forța, puterea vânturilor.
 βία, -ας (ἡ) [ῖ] = 1. forță, vigoare, putere; 2. (utilizarea forței) violență.

1. Atenii sunt jigniți de către dușmanii
 și cu cuvinte urâte

2. Țărmurile sunt izbite de către
 forța vânturilor.

9. ROXANA

I. Οἱ μὲν δοῦλοι ἐν τῷ ἀγρῷ μεμενήκασιν, οἱ δὲ γεωργοὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν ἤχασιν εἰς τὸ αὐλῖον. II. Ὁ Ἀθηναῖος τὸ ξιφίδιον λαμβάνει καὶ τύπτει τὸν πολέμιον.

δοῦλος, -ου (ὁ) = sclav (de la δοῦλος, -η, -ον).
 ἐν *prep.* + D. = în, pe.
 ἄγρος, -οῦ (ὁ) = ogor, câmp (arabil).
 μένω = a rămâne, a sta (pe loc).
 γεωργός, -οῦ (ὁ) = agricultor, țăran.
 ἵππος, -ου (ὁ) = cal.
 αὐτός, -ή, -ό = (al, a, ai, ale) lor.
 ἄγω [ἄ] = a duce, a conduce, a mâna (animalele), a direcționa, a ghida.
 εἰς *prep.* + Ac. = la, spre, către.
 αὐλῖον, -ου (τὸ) = 1. casă rustică, baracă; 2. grajd.
 Ἀθηναῖος, -ου (ὁ) = atenianul (< Ἀθηναῖος, -α, -ον *adj.* = atenian).
 ξιφίδιον, -ου (τὸ) [ξί] = săbiuță, pumnal, stilet.
 λαμβάνω = a lua.
 καὶ = și.
 τύπτω = a lovi, a izbi, a împunge, a străpunge.
 πολέμιος, -ου (ὁ) = dușman (în război).

1. Pe deo parte, sclavii au rămas
 pe ogor, pe de alta, țăranii au
 condus căli lor la grajd.

2. Atenianul ridică pumnalul
 și străpunge dușmanul.

perfect cu K
aorist cu BA și jme

10. RĂZVAN...

I. Ὑπνον μὲν φιλοῦσιν ἅπαντες οἱ ἄνθρωποι, τὰ δὲ τῶν ἀγρῶν ἔργα οὐ πάντες. II. Οὐ πεφιλῆκασι γέροντες πολλοὶ τοὺς τῶν νέων τρόπους.

ὑπνος, -ου (ὁ) [ὑ; în poezie, frecvent ὑ] = somn.

φιλέω-ῶ [ι] = a iubi.

ἅπας, -ασα, -αν, G. ἅπαντος, ἄσης, -αντος *adj.* = tot, întreg, fiecare.

ἄνθρωπος, -ου (ὁ) = om.

ἀγρός, -οῦ (ὁ) = ogor, câmp (arabil).

ἔργον, -ου (τὸ) = lucrare, acțiune, realizare, faptă, forță, muncă.

οὐ = nu.

πᾶς, πᾶσα, πᾶν, G. παντός, πάσης, παντός; pl. πάντες, πᾶσαι, πάντα; G. πάντων, πασῶν, πάντων; D. πᾶσι, πάσαις, πᾶσι, etc. *adj.* = tot, toată, toți, toate.

γέρων, -οντος (ὁ) = bătrân.

πολύς, πολλή, πολύ; G. πολλοῦ, -ῆς, -οῦ; D. πολλῷ, -ῇ, -ῶ; Ac. πολύν, πολλήν, πολύ; pl. πολλοί, -αί, -ά, etc. *adj.* = mult, multă, mulți, multe.

νέος, -α, -ον *adj.* = nou, fraged, tânăr, proaspăt.

τρόπος, -ου (ὁ) = fel, gen, caracter, purtare, atitudine, comportament.

Pe de o parte, toti oamenii iubesc omul,
pe de alta parte, nu toti iubesc
muncile ogorurilor.

II. Nu multi batranii au iubit
atitudinea alor tineri.

11. MIHAI...

I. Αἰσχροῖς λόγοις ὕβριζον οἱ πολέμιοι τοὺς Ἀθηναίους τοὺς ἀνδρείους. II. Τοῖς πονηροῖς πολλοὶ ἔσονται ἐχθροί.

αἰσχρός, -ά, -όν *adj.* = rușinos, scandalos, obscen.

λόγος, -ου (ὁ) = cuvânt, cuvântare, discurs, vorbire, rațiune, zvon etc.

ὕβριζω = a jigni, a ofensa.

πολέμιος, -ου (ὁ) = dușman (în război).

Ἀθηναῖος, -ου (ὁ) = atenianul (< Ἀθηναῖος, -α, -ον *adj.* = atenian).

ἀνδρεῖος, -α, -ον *adj.* = curajos, viteaz.

πονηρός, -ά, -όν *adj.* = 1. suferind, bolnav; 2. rău, malițios, ticălos, nemernic.

πολύς, πολλή, πολύ; G. πολλοῦ, -ῆς, -οῦ; D. πολλῷ, -ῇ, -ῶ; Ac. πολύν, πολλήν, πολύ; pl. πολλοί, -αί, -ά, etc. *adj.* = mult, multă, mulți, multe.

εἰμί = a fi.

ἐχθρός, -οῦ (ὁ) = dușman.

2. Batei și multi dușmani vor
fi.

12. ALEXANDRU...

I. Οἱ τῶν Ἀθηναίων ἀγροὶ ὑπὸ τῶν πολεμίων δηοῦνται. II. Οἱ πολέμιοι τοὺς τῶν Ἀθηναίων ἀγροὺς δηοῦσιν.

1. Ogorurile atenienilor sunt devastate de către dușmani.

Ἀθηναῖος, -ου (ὁ) = atenianul (< Ἀθηναῖος, -α, -ον *adj.* = atenian).

ἀγρός, -οῦ (ὁ) = ogor, câmp (arabil).

ὑπὸ *prep.* + G. = 1. sub. 2. de către (complement de agent).

πολέμιος, -ου (ὁ) = dușman (în război).

δηῶ-ῶ = a devasta.

2. Dușmanii de la țară ogorurile
atenienilor.